

בש"פ 8519/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8519/14

כבוד השופט י' דנציגר

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

עתירה לגילוי ראייה חסואה

תאריך הישיבה: י"ב בשבט תשע"ה (1.2.2015)

עו"ד מוסטפא נסאר

בשם המבקש:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב:

החלטה

לפני בקשה לגילוי ראייה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

כתב האישום

1. כתוב האישום מיחס לבקשת עבירות של העסקה שלא כדין לפי סעיף 12א(ב) לחוק הכנסה לישראל,

עמוד 1

התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכניסה לישראל; מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מתן שרות להתחדשות בלתי מותרת לפי תקנה 19(ג) לתקנות הגנה [שעת חירום] 1945; קשרית קשר לשען (חטיפה כדי להעמיד בסכנת רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; ופעולה ברכוש למטרות טרור לפי סעיף 8(א) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005.

2. על פי האישום הראשון; בסמוך לתחילת שנת 2014, במועדים רבים, המבוקש ושותפו העסיקו בפרויקט בנייה פועלי בניין אשר לא היה ברשותם היתר כניסה לישראל, וגם דאגו לכינוסם לישראל. המבוקש שילם לכל פועל 200-250 ₪ בעבר כל יום העבודה. בנוסף, המבוקש הסיע פועלים אשר נכנסו לישראל ללא היתר, דרך מחסום, כאשר בכל פעם הוא הסיע 7-10 פועלים והם שילמו לו 300 ₪ בעבר כל נסיעה. בין פועלים אלו היה אדם בשם מהמוד, שהינו פועל בגדרו עד א-דין אלקאסם.

על פי האישום השני; מהמוד ביקש מהמערער שירכוש עבורי 5-6 כרטיסי סימ בנסיבותם ניתן לשוחח ללא איתורו. כן ביקש מהמוד מהמבקש שיישיג עבורו נשך, דוגמת רובה מסוג 16-M, באמצעותו יבצע פיגוע נגד ישראלים. המבוקש הסכים כמו ימים הוא רכש את כרטיסי הסים ומסר אותם למحمد תמורה תשולם. בסמוך לאחר מכן ניסה המבוקש לפנות לגורמים שונים כדי שיישיגו עבורו כלិ נשך. אולם, לאחר שקיבל המבוקש "הצעת מחיר" לרובה 16-M וננה בעניין למحمد אמר לו מהמוד כי הוא אינו זקוק לנשך אלא לחומר נפץ. המבוקש אמר למحمد כי הוא מכיר אדם שלו נגישות לחומר נפץ, למרות שהוא לא היה נכון. בהמשך הציע למבוקש כי יגיע לבתו בגדה ויתאמן שם בשימוש באמצעות חיימה שונים בכדי שהיא מוכן להפעילם כנגד חיל צה"ל. עד למועדו של המבוקש לא יצא מפגש זה אל הפועל.

על פי האישום השלישי; בחודש יוני 2014 הציע מהמוד למבוקש לקשור קשר במטרה לחטוף חייל צה"ל, כאשר תפקיד המבוקש יהיה להוביל את החוטפים למקום החטיפה ולהציב על החיילים. המבוקש הסכים והציע למحمد מקום מסוים בו מצויים חיילים מקום אפשרי לחטיפה. מהמוד ביקש מהמבקש שייתrzף על המקום אך הוא לא ביצע תוכניות אלה בסופו של יום. במועד אחר הודיע מהמוד למבוקש כי אם הוא יעצר יdag מהמוד למשפטו ותדריך אותו כיצד עליון להתנגד אם יחקיר. מהמוד הציע להעביר את שמו של המבוקש לארגון החם"א אס אך המבוקש סרב מאחר שחשש להיות רשום בחמא"ס.

על פי האישום הרביעי; מהמוד הציע למבוקש להעביר כספים של חמאת"ס, המועדים למשפחות אסירים הכלואים בישראל, מירדן לגודה המערבית. המבוקש הסכים וכשבוע לאחר מכן מסר לו מהמוד פרטיים אודות אדם אותו עליון להיפגש בירדן. המבוקש עבר את הגבול לירדן שם קיבל לידי 16,500 דינר אותם הוא העביר על גופו בחזרה לישראל. למחרת יצא המבוקש לגודה המערבית, מסר את הכספי למحمد וקיבל "עמליה" בסך 2,000 ש"ח.

תעודת החיסון

3. ביום 1.12.2014 חתום שר הביטחון על תעודה המכחשה את מקורות המידע של שירות הביטחון הכללי; שיטות ודרכי פעולה, פעילות מבצעית, נהלי עבודה ודרכי השגת מידע של שירות הביטחון הכללי; אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה; תפוקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי; וכן כל פרט מזהה אשר יש בו כדי להעיד על מהותו, היקפו וכמותו של החומר החסוי, למעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני ובחומר חקירה חשוי.

4. לאחר הוצאת תעודת החיסין העבירה המשיבה לבא כוח המבוקש מספר פרפראות, בהן נמסר מידע אודiot התבטיאות של המבוקש שיש בהן, לכאורה, כדי לשיע להגנתו.

טענות הצדדים

5. המבוקש - באמצעות בא כוחו עו"ד מוסטפא נסאר - טוען כי הנוסח של תעודת החיסין הוא גורף וכללי, באופן אשר אינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק ומקשה עליו לטעון טענותיו כנגד החיסין. המבוקש מבקש להסביר את החיסין תחת "כל נושא אשר יש בו כדי לשיע להגנתו של הנאשם, או לתרום להבנה רובה יותר של ההליכים בתיק זה, אשר תשיע להגנת הנאשם". המבוקש מוסיף וטען כי הפרפראות שהועברו לעינו מדגישות את הצורך בגילוי מידע מהחומר החסוי, שכן מתוארים בפרפראות אלה דברים שאמר המבוקש ואשר עומדים, לטענתו, בניגוד לדבריו בחקירה. המבוקש טוען כי החומר החסוי רלוונטי להוכחת טענתו לפיה הוא אמר את SAMEP בחקירות בשל לחץ שהופעל עליו ובשל רצון לרצות את בני שיחו. המבוקש מדגיש עם זאת כי הוא אינו מבקש גילוי של מקורות מידע, שיטות פעולה, נהלי עבודה, דרכי איסוף חומר וכיוצא באלו.

6. המשיבה - באמצעות בא כוחה עו"ד חיים שייצר - טוענת כי חומר הראיות הגלי מבסס כדברי את אשמתו של המבוקש במעשים המוחשיים לו. חומר זה כולל, לשיטת המשיבה, הודהה מפי המבוקש וכן הודהה מאת מחמד. לפיכך, לשיטתה, אין הצדקה להוראות על הסרת החיסין. עוד טוענת המשיבה כי אין הצדקה לחסוף את רשימת החומר החסוי, שכן הרשימה עצמה חוסה תחת החיסין.

7. לאחר שמיית טענות הצדדים והסכמה בא כוח המבוקש נערך דין במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות שבמהלכו קיבלתי מנצגי המשיבה הסברים בנוגע לחומר החסוי ולטעמים העומדים בבסיס ההחלטה לחסותו.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות המבוקש, שמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפני ולאחר שעיינתי בחומר החסוי, נחה דעתני כי דין הבקשה להידחות. עיון בחומר החסוי מגלה כי הוא נפל ככל בגדירה של תעודת החיסין [ראו, למשל: בש"פ 3490/14 לנדרסברג נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.6.2014) (להלן: עניין לנדרסברג); בש"פ 3416/14 אלעמרני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.6.2014); בש"פ 8426/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.12.2012)]. כן

שוכנעתי כי לא נכללות בחומר החסוי ראיות העשוית להימצא חיוניות או מהותיות להגנת הנאשם [ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, 737-738 (1984) (להלן: עניין ליבני)]. בנוסף, עיון בחומר החסוי מגלח כי קיימחש של ממש כי גלווי של החומר יגרום לפגיעה בביטחון המדינה וכי התועלת המוגבלת אשר עשויה לצמוח להגנת הנאשם מגילוי החומר החסוי אינה שකלה אל מול הסיכון הנשקל לביטחון המדינה [עניין ליבני, עמ' 738-739]. אף מוקבת עלי טענת המשיבה לפיה פירוט החומר החסוי חוסה אף הוא, בנסיבותיו המסויימות של המקהלה שלפני, תחת תעודת החסין וכי גלווי עשוי לפגוע פגעה של ממש באינטרס החסיני [עניין לנדרברג, פסקה 11]. בנוסף, סבורני כי בפרפראות אשר העבירה המשיבה למבקר יש משום איזון ראוי בין הצורך להגנתו לבין האינטרס הביטחוני אשר עומד ביסוד החסין.

.9. אשר על כן, התביעה נדחתה.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

שפט